

Gorhold: Hans Drang er netop blevet fremfaldt ved, at han da han var Politibetjent i Hertugdømmerne, for sit danske Sædelag kom i Opposition til en modstander Amtmand og hans Undergivne, og derfor måtte han forlade sin Stilling. Han måtte da flytte bort og vi med sin Familie, og Enhver kan begribe, at det dermed maa særes Penge til, naar Folk der ikke ere store Kapitalister. Da han sit sin nuværende Stilling, var han derfor aldeles forfærdet, ja endog i Ejeld, og det er det, der endnu trækker Manden og vil blive ved at trække ham ud, idet han ikke kan komme ill Dristning med den Gage, han faar. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale mit Endringsforslag til det høje Thing.

Ville: Det Forslag jeg har tilladt mig at stille, har den særlige Anbefaling ligefor det høje Thing, at det ikke gaar ud paa personlig Fordel for nogen enkelt Mand, og der kan saaledes ikke være nogen Tale om, at særlig Velvillie for Personer skalde gøre sig gældende. Mit Forslag gaar ud paa, at Thinget skal anbefale til Justitsministeren, det Andragende, som er indkommet fra det franske Selskab „Société de secours aux blessés militaires“. Dette Selskab arbeider for et Formaal, som ikke kan underlænget i højesten Grad gjøre Strae paa Deltagelse i og Interesse overalt, hvor der er nogen Belelse for menneskeligt Nod og Glædighed; Selskabet virker for det samme Formaal, som hos os i sin Tid den Centralkomite, der arbejdede for Saarede log Faldsnes Efterladte og estet hele den Gang, som keigen i Frankrig havtaget, efter de store Øfre, som Nationen har maatte bringe, og de følelige Vrider, som Landet maa have for at frihøbe sig for den sjællige Besættelse, en det indlysende, at Frankrig er mere ude af Stand, end vi i sin Tid var, det til at sørge for de Mångfoldige der enten som Saarede eller som Efterladte af de Falde vænge til Hjælp og Bistand. Det Andragende, der er indgivet til Justitsministeren, er fremstillet af den Repræsentant for det nævnte Selskab, der har op holdt sig her i Danmark nogen Tid, nemlig den franske Ingenieur Paul Trolier, hvis Navn er blevet betyndt, ja verment, kan jeg sige, ved

den vidunderlige Lufftfar, som han foretog fra Paris med en Ballon, der i meget kort Tid naaede op til de norske Hjelde og der daledede ned til vor Forskretelse for Landets Beboere. Han har været Medlem af dette Selskab fra dets Stiftelse, og har været sendt her til for at virke hen til, at Løftedler i det Lotteri, som Selskabet har spillet, maatte kunne sæges her i Danmark. Han har i sin Skrivelse, der som Bilag ledlager det Andragende, der er indgivet til Finantsudvalget, nærmere udvistet der helse Gorhold. Dette Andragende har satset det Svar fra Justitsministeriet, at der ikke kunne tages noget Genlyd dertil. Justitsministeriet har ikke i sin Skrivelse udvistet de Grunde, hvorpaa det har støttet sit Afslag, men man seer vistof ikke ved at antage, atmed da Udvalgets Betænkning støtter denne Formening, at Ministeren har været betændig ved at give Tilladelser, fordi Loven af 6te Maarts 1869 om Glaseløftets Omordning formenes at være uforenelig med en sådan Tilladelse. Jeg maa tilstaa, at saaledes som jeg læser denne Lov, indeholder den ikke noget Forbud imod, at Ministeren kan give en Tilladelser til et Lotteri af den Art, som her intales. Naturligvis staar i Lovens § 2, at al Køllingeren her i Landet for fremmede Lotterier eller Halbydelse af disse Løftedler skal være forbudt, saafores der ogsaa til, at „de alt neddeltelte særlige Tilladelser til Løftspil vedblive dog at være gældende for den Tid, for hvilken de ere givne“, og dermed staar det, og der skal derhos fremtidig kunne neddeltet Bevilling til Lotterier i udelukkende videlicet Dic med, og gennem indstrekket Affærtningstryds, saaom til en By eller et Amt“. Jeg læser denne Bestemmelse saaledes, at Justitsministeren kan tillade Lotterier, der ere af rent veldaegt Formaal, samt Lotterier, der ere indstrekede til en enkelt Kreds. Jeg læser med andre Ord dette, og der staar paa dette Sted, ikke som om det er en dobbelt Betingelse, der stiller, men som betegnende for Betingelsen, der kunne stilles ad, saa at een jaf dem er mot. Det har ikke været muligt for mig i de Forhandlinger, der ere gaaede forud for Loven af 6te Maarts 1869, at finde nogensondelig Bedeutning med